necesse est vt conetur habere intellectum psalterij. In cuius expositione Nycolaus gorrã singulariter pstat.

Tercium membrũ principale. scz de modo terminandi horas.

Melior est finis orõnis q̃z principium. Eccles vij. Bene ergo agis.

Post veniam. grates. post offer. corrige mores.

Primo post horas debet quis p negligentijs et qã fepius inattentus et distractus fuerit veniam petere. dicendo Deus esto mihi peccatori ppicius. Secõ debet grãs agere quia voluit ei suis laudibus interesse et deuotionem et spem exauditionis immittere. Tercio debet exhibitum beneficium domino deuotus offerre. Dicendo. Suscipe sancta trinitas etc. Et debet fieri hec oblatio per manus sanctorum quorum egit quis cõmẽmorationem et precipue marie. Quarto debet se in eadem deuotione et morum gravitate post horas continere quasi mox ab oratione exiret. et deinceps cautiorem deuotius exequendum diuinum officium imponere.

Prologus in obiecta sub horis p singulas horas assumenda.

Septies in die laudem dixi tibi sup ꝛc. ꝑs. Quote volenti exoluere horaꝝ vota plurimum p deſt deuota habere obiecta vite dñice ꝛ paſſiõis p vt docet bernardus ad frēs de monte dei. Nõ q hmõi magis ſit intendendum ꝙ pſalmodie [Intempeſtiuū eſt enim hoc ꝛ ſerõꝝ conſilio aduerſum] Sed q ita ſit intendendum vt pſalmoꝝ intētiõi nõ officiāt ſed ꝓficiāt magis. Quali modo trifariam ꝙs poterit bis vti.

Vani ſcilicet horas ut vel in coꝝ commemoratione torpor ſeducatur mens inflammetur intentio recrudeſcat. Sub horis autem eis vtendum vel ꝓ ſeruāda mētis recollectione ꝛ cohibenda vaga ſenſuum euagatiõe. Aut certe ꝓ faciliori exauditione p hmõi vbi ſimplex oro oc currerit obſecrando imo ꝓ tedio amouēdo. Poſt horas cõuenit illis vti puta in horarum oblatione ꝛ vie petitione ꝛ p deuotionis conſeruatione. Secure igitur quiſq; bis vtatur imo neceſſario. Dñi enim ihesu ſub horis reminiſci eccleſiaſticum eſt ſtatutum. Aye hec exemplo monſtremus. Eſto dies lune ideſt feria ſecunda ſit hodie ꝛ recipis ꝙ obiecto natiuitatem dominicam. Aſſumes ergo tibi paſtoꝝ preſepe ihesu viſitantium p ſoām ꝛ ac ſi coram aſtares ꝛ obtutibus corpalibus ihc ſum in preſepio cerneres. toto affectu ihū dices. Mira

bilia testimonia tua. Quid enim mirabilius q̄ q̄ dominus t antiquus dierum quem celi capere non possunt. Vagis infans inter arta conditus presepia: t ct. Et si placet ad altiora contemplanda conscendere. seruetur hec diligētius anima tua. applices figuras t prophecias. applices t considerationes preclaras huic natiuitati congruas. t attentius cantabis. Declaratio sermonum tuorum illuminat t c. Sic sic aperiens oa tuum attrabis spiritum. Spiritum vtiq; qui super humilem vt est puer natus requieuit: Quia mandata tua desiderabam: non que ore nunc profers cum sis infans. sed que opere. dicens. Discite a me quia mitis sum t c. Itemq; Nisi conuersi fueritis t c. Vnde si humilem te non inueneris dicas sequentia. Aspice in me t c. Pm quod decreueris misereri renatis t humilibus. t propter istam tuā humilimam natiuitatem t c. Et sic in ceteris referes mā datum vel legem vel testimoniū ad assumptū obiectū.

Prologus in exclamationes t gratiarū actiones sequentes aū t post sacrā cōionem exercendas.

Clama ne cesses. Isa. lviij. Quoniam obiectorum vite dominice t passionis fructus t vtilitas est affectionis intentio t deuote exclama

tionis interfabilitas Ideo iuxta hmõi obiecta annectun
tur deuota quedam ⁊ aspiratoria ⁊ exclamatiua obiectis
vtcunqz correspondentia respectum nihilominus ad ve
nerabile sacramentum vel sumendum vel sumptum ha
bentia ¶ Qui enim digne velet communicare nequa
quam debet ab huiusmodi exclamatorijs aspiratõib9
neqz añ neqz post cessare vt ex sententia posset dicere
Dñe añ te oñe desiderium meum ⁊ Añ enim clamãdum
vt digne possimus deum excipere ⁊ Postqz a clamore nõ
cessandum ⁊ vt exceptum possim9 seruare ⁊

¶ Notandum quoqz q hec exclamationes qñqz rñ
dent apte textui obiectoz ⁊ vt vbi agit de filij gñatione
oraf p eiꝰ ad nos per sacramẽtum emissionẽ ⁊ Qñqz sen
sui vt dum agit de rerum creatione ⁊ exclamatioẽs agũt
de dei sup creaturam prelatione ⁊ ¶ Qñqz interpretato
Vt vbi agit de fuga in egiptum qđ iterpretat tñbre ⁊ peti
tur p mentis illumiatione Per hec ergo nostra ozõ tã
quam icẽsum in ꝓspectu dei dirigat ⁊ ⁊ tunc pauldubio
desiderium pauꝑm exaudiet dñs ⁊ dicetqz Ecce ego voca
sti eñ me ⁊ ¶ De vtilitate hax iaculatoriaꝝ ozõnum
q̃quid dixerimus min9 erit Iherson eñ asserit q hmõi
aspirationes sunt vere ozones qbus parer in spũ ẽ ado
rãdus quib9 nulla actio alia est ꝓferenda ⁊ nec lectio
nec meditatio ⁊ Sic nider Sic ioannes herp ⁊ Qui etiã
cõcludit q hoc exercitium p suspiria vnitiui amoris a
multis occultatum ⁊ omnis pfeõnis finis ẽ ⁊ initium oĩs

q3 temptationis palmam facile reportans : ¶ Hye igit hec amplectamur ⁊ ꝑm horum exemplaria plurima sibi fore mem9 : ꝓiūctis q3 obiectis : ꝑ hec etiam obsecrationes faciam9 Quox ꝓiūctione sicut qui nō mouet si ferre9 ira ⁊ eorum obsecratione . qui nō exauditur prorsus a salute videtur alienus :

EPonūtur autem tam obiecta ꝙ exclamationes in verbis quo facilius memorie commendentur .